

Nr 626

Av herr **Andersson** i Dunker **m. fl.**, om ökat anslag till bidrag till befrämjande av landsbygdens elektrifiering.

Till befrämjande av landsbygdens elektrifiering har Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen, nionde huvudtiteln, punkt 122, föreslagit anvisande av ett reservationsanslag av fyra milj. kr., dvs. samma belopp som för innevarande budgetår. Elektrifieringsberedningen har hemställt, att anslaget skall höjas med två milj. kr. till sex milj. kr.

Vid slutet av budgetåret 1954/55 fanns ej slutbehandlade ansökningar om bidrag till ett belopp av 4,6 milj. kr. För innevarande budgetår räknar elektrifieringsberedningen enligt skrivelse till Kungl. Maj:t den 26 augusti 1955 med bidragsanspråk av i stort sett samma storleksordning som i medeltal under de sistförflutna budgetåren eller omkring 4,5 milj. kr. De sammanlagda bidragsanspråken fram till den 1 juli 1956 kan alltså beräknas till 9,1 milj. kr., varav fyra milj. kr. kan täckas av medelsanvisningen för innevarande budgetår. Anslagsmedel skulle alltså saknas för bidragsanspråk på 5,1 milj. kr. Elektrifieringsberedningen beräknar vidare, att ansökningar om bidrag under nästkommande budgetår kommer att medföra anspråk på ytterligare 4,5 milj. kr., varför de sammanslagna bidragsanspråken då skulle uppgå till 9,6 milj. kr. Hänsyn har då icke tagits till eventuellt inkommande anspråk på bidrag för upprustning av befintliga distributionsanläggningar.

Det ifrågavarande anslaget tillkom ursprungligen för att stödja nyelektrifieringar på landsbygden. Det har emellertid visat sig, att många distributionsnät är i synnerligen stort behov av ombyggnad eller förbättringsarbeten, så att deras kapacitet och driftsäkerhet kan förbättras. Även underhållet av näten är synnerligen betydelsefullt, men många distributionsföretag saknar ekonomiska möjligheter att genomföra ett tillfredsställande underhåll. Frågan om statsbidrag till upprustning av elektriska distributionsnät togs upp i motioner vid 1952 års riksdag, och på grundval av dessa hemställde riksdagen hos Kungl. Maj:t om utredning. Samtidigt uttalade riksdagen att bidrag för de nämnda ändamålen borde i avvaktan på utredningens resultat provisoriskt kunna utgå ur anslaget till främjande av landsbygdens elektrifiering. Utredningsuppdraget anförtroddes åt elkraftutredningen, som i ett delbetänkande, avlämnat den 26 januari 1953, föreslog, att bidrag till upprustning och underhåll av distributionsnät tills vidare skulle lämnas från anslaget till främjande av landsbygdens elektrifiering till dess frågan om ordnande av hela landets kraftförsörjning kunnat lösas.

Elkraftutredningen har i sitt år 1954 avlämnade slutbetänkande understrukit betydelsen av ökade insatser för upprustning av landsbygdens elekt-

riska distributionsnät. Ärendets stora omfattning och komplicerade natur samt vad som framkommit under remissbehandlingen har motiverat att frågan ytterligare behöver övervägas, innan eventuella förslag i ämnet framlägges för riksdagen. Med hänvisning härtill har departementschefen förklarat att han icke kan biträda elektrifieringsberedningens yrkande om höjning av anslaget till sex milj. kr., varigenom större möjligheter skulle öppnas för lämnande av bidrag även till upprustningen av distributionsnäten.

Den elektriska kraften är av så stor betydelse för landsbygdens näringsliv, att den ännu återstående elektrifieringen där bör ske i snabbast möjliga takt. Likaså är upprustningen av redan befintliga nät en synnerligen angelägen fråga. Många nät befinner sig i ett sådant skick, att man ur såväl ekonomiska som driftsäkerhetssynpunkter bör förbättra dem utan dröjsmål. Då elkraftutredningens förslag blir föremål för ytterligare överväganden, innan eventuella förslag kan föreläggas riksdagen, anser vi det angeläget, att en uppräknig av anslaget till befrämjande av landsbygdens elektrifiering kan ske i den omfattning, som förordats av elektrifieringsberedningen. En sådan anslagshöjning bör i första hand utnyttjas för upprustning av redan befintliga distributionsnät.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte till Bidrag till befrämjande av landsbygdens elektrifiering under nionde huvudtiteln i riksstaten för budgetåret 1956/57 anvisa ett reservationsanslag av 6 000 000 kronor.

Stockholm den 26 januari 1956

Harald Andersson
i Dunker

Gustaf Svensson
i Vä

Per Persson
i Norrby

Fridolf Jansson
i Benestad

Harald Larsson
i Hedenäset

Fritz Börjesson

Torsten Andersson
i Brämhult

F. Norén
i Mullsjö

Ivar Johansson
i Mysinge

J. Onsjö

Nils G. Hansson
i Skegrie